

Alenka

Xindl X

Capo 5. pražec

Dívám se po světě očima mobilu,
sleduju přehlídku tužeb a omylů,
co na mě svítí z mý dlaně.

Projíždím přes filtry svůj život bezbarvý,
dokud na motýla nezměním se z larvy.
Klikám, než zázrak se stane.

Místo, kde měl bych žít, pro jiný asi je,
já radši mizím do cizí galaxie.
Nejsem sám, kdo takhle to má.

Jsem jeden z cizinců v kraji za zrcadlem,
co se sem propadli, a chtěj se dostat ven.
Toužím jen být zpátky doma.

Jsi tady vedle mě, to je však vedlejší,
teď se do tebe nezvládnou vcítit,
Alenko, mý tělo drží tě za ruku,
ale má duše uvízla v síti.
Jsi tady pro mě jen, svět je však proměněn,
teď už si nic nepřejem,
než ťukat na sklo, tak, aby prasklo,
a projít do světa za displejem.

Očima mobilu přátel mám tisíce,
že jsou tu se mnou a chtěj se mnou bavit se,
vzruší mě víc, nežli krajky.

Znám jejich počet, chci, aby se zvětšoval,
vím, jak to docílit, jsem profesionál
ve světě, kde jde o lajky.

Niterní pocity měním dál za palce,
soukromí sdílím jen s někým, kdo je v dálce,
a komu jsem možná pro smích.

Vysílám věty, jak do kosmu družice.
Ve jméno společný samoty družít se
zkouším po bezesných nocích.

Jsi tady vedle mě, to je však vedlejší,
teď se do tebe nezvládnou vcítit,
Alenko, mý tělo drží tě za ruku,
ale má duše uvízla v síti.
Jsi tady pro mě jen, svět je však proměněn,
teď už si nic nepřejem,
než ťukat na sklo, tak, aby prasklo,
a projít do světa za displejem.

Jsi tady vedle mě, to je však vedlejší,
teď se do tebe nezvládnou vcítit,
Alenko, mý tělo drží tě za ruku,
ale má duše uvízla v síti.

Jsi tady pro mě jen, svět je však proměněn,
teď už si nic nepřeju,
než ťukat na sklo, tak, aby prasklo,
a projít do světa za displejem.